

Şiir de Kanar Hem de Nasıl

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Eylül 2017

Günler süzülürken nazlıca.
Gülüşler saklarken iç cebimizde.
Sevdikçe sevdiğimizize bin pişman.
Sustukça tökezlediğimiz bilincinde.
Ve haykırdıkça tövbe edeceğimizin bilincinde bile değilken henüz.

Dalga boyu adamların sakındığı;
Adam boyu dev dalgaların da
Sarıp sarmaladığı...

Yakındıkça dünden, ötelere zaman;
Kanadıkça yürekte
İblis şerh düşer ölüme
Sonra da geçit vermez sancılar,
Anadan üryan kepezeliğin gölgesinde
Hücum eder kara gövdene, sen yalan.

Kibirler sömürdükçe gerçeği
Hâsıl olan kaygılar dumura uğrar gece vakti;
Örselenen çocukluğun ve gençliğindir;
Boykot eder kara treni
Ve okkalı gülüşlerinde şehrin
Kadınlar peyda olur köşe başı.

Yanık türküleri de vardır şehrin
Ve şehit düşen sokakların kayıp tanrısı
Sonra da izafi melekler dolar kalbine şehrin;
Şirretin ve şerrin lanetinden sana sığınır halk
Yine yüksek ökçeli tebaanın
Dokunaklı şarkılarında
Birikir hüznün aryaları;
Defolu şiirlerinde ölü şairin
Nüktedan bir seyir izlenir imge imge.

Dolar ve boşalır yürek

Bazense sadece dolar
Ve infilak eder şehrin göbeğinde
Adına şiir denen tebessümü çalar sonra da
Şehir sakinleri
Ve usulca gömerler şehrin surların dibine:
Kanaviçe şarkılar söylenir sessizce
Ayaklarına kapanır şehrin onca şiir;
Şiirler kümelenir deryaların gizeminde;
Gizemin de minvalinde demir alır şair
Ölümüne kovalar şiirleri onca
Şehir sevdasına yenik düşen...

Şiirden çalıntı bir dize sese gelir;
Aslında dize gelir şehrin sihri
Sonra da koyu bir tabaka hâsıl olur şiirin göbeğinde:
Doğmak üzeredir şiir
Şehre atıfta bulunan gölgeleri buyur eder
Her bir dizenin dibine;
Göbek bağını keser kesmez ölür şair
Ve sahiplenir şiir
Derken anadan üryan çocuklar kaçıtır
Gecenin ölü vaktine kan doğrayan
Gölgeleri yok etmek adına.

Masumiyet seslenir uzaklardan;
Uzaklar kanar sakilce
Aslında şiir de kanar hem de nasıl:
İçin için kanar
Sonra o bile kanar ölü şairin yalancı kalemine:
Şiir de ölür şehrin birinde,
Şehir şakır bu sefer;
Seslerin uğultusunda uyanır Tanrı
Günahları sıralanan her şiiri kutsar bazı bazı
Hele ki pelesenk olmuş acıyı boca ederken
İnsafa gelir binlerce şiir
Kardıkça imgeleri
Şair uyanır günün birinde,
Demenin bedelini öder de öder
Ve özler sahibini her şiir.

Her şehir doyar da doyar yalnızlığa;
Yalın ayak ve gösterişsizdir aslında tüm olup biten:
Ne şairdir ne de şehirdir üstüne alınan:
Altı üstü ölümü bekleyen hecelerdir
Aşkı kekeleyen
Sonra da susar kalem gecenin kör vakti...

Asla var olmamış bir şehirde
Ve gazeller duyulur istiflendikçe duygular;
Ağrılar yakılır biteviye;
Ant içmekse aşka
Hepten yoksundur âlem;
Yoktur tadı artık sevdaların,
Sevdalanan âşıkların gizemini buyur eden
Hangi şiirse susar
Girmeden aklına aşkın
Çeker gider bir bir heceler
Bin bir dilde resmedilse de
Kopmuştur bir kez kıyamet;
Ne de olsa şiirdir şehrin alâmetifarikası.